

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A JUDETULUI GIURGIU
= BIROUL SOLUTIONARE CONTESTATII =

DECIZIA NR. 29 / 2013

privind solutionarea contestatiei formulata de S.C. SRL cu
domiciliul fiscal in , str. , nr. , jud. , inregistrata
la Directia Generala a Finantelor Publice sub nr. /11.02.2013

Biroul de solutionare a contestatiilor din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Giurgiu, a primit spre solutionare contestatia formulata de S.C. SRL cu domiciliu fiscal in , str. , nr. , jud. , CUI 16735050, inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice sub nr. /11.02.2013.

Contestatia este formulata impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscală nr. F-GR /28.01.2013 si are ca obiect suma totala lei, reprezentand:

- lei, impozit pe profit/minim;
- lei, majorari de intarziere impozitului pe profit;
- lei, penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit.

Contestatia a fost depusa in termenul legal de depunere prevazut de art. 207 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Biroul de solutionare a contestatiilor din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a judeului Giurgiu constatand ca sunt indeplinite dispozitiile art. 205, art. 207 alin.(1) si art. 209 alin.(1) lit.a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, este legal investit sa se pronunte asupra contestatii formulata de S.C. SRL cu domiciliul fiscal in , str. , nr. , jud. .

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. S.C. SRL contesta Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscală nr. F-GR /28.01.2013, motivand astfel:

Societatea sustine ca „organul de inspectie fiscală a constatat corect ca S.C. SRL, in perioada 05.2009 - 12.2009 a declarat impozit pe profit minim de lei in loc de lei cat era corect” si ca „la stabilirea sumei de plata pentru anul 2009 nu s-a tinut cont ca S.C. SRL achitase cu lei mai mult anterior”.

Societatea precizeaza ca „impozitul pe profit calculat suplimentar de organul de inspectie financiara in ceea ce priveste cheltuielile de energie electrica si consum de apa raman cele calculate de organul de control.”

II. Organele fiscale, urmare solicitarii Curtii de Conturi a Romaniei - Camera de conturi a Judetului , organele de inspectie fiscală din cadrul D.G.F.P. au efectuat verificarea activitatii societatii SRL pentru perioada 01.01.2009 - 30.09.2012.

Organele fiscale, in temeiul art. 18 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal si art.94 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, pentru perioada 01.05.2009 - 31.12.2009 au stabilit ca societatea datoreaza impozit minim in suma de lei, deoarece societatea a declarat eronat creanta fiscala reprezentand impozitul minim.

Totodata, organele de inspectie fiscala, in temeiul art. 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au stabilit impozit pe profit suplimentar, pentru perioada 01.10.2010 - 30.09.2012, in suma de lei, deoarece societatea a inregistrat cheltuieli cu consumul de energie electrica si apa fara sa justifice faptul ca aceste consumuri sunt integral aferente desfasurarii activitatii.

Pentru neachitarea la termenele legale, organele de inspectie fiscala au calculat majorari si penalitati de intarziere conform art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

III. Luand in considerare constatarile organelor fiscale, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative invocate , se retin urmatoarele:

Perioada verificata a fost 01.01.2009 - 30.09.2012

1. Referitor la impozitul impozitul pe profit/minim

Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice , prin Biroul solutionare contestatii se poate pronunta asupra legalitatii stabilirii obligatiilor de plata in suma totala de lei, stabilite prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-GR /28.01.2013, in conditiile in care, societatea sustine ca a efectuat plati in plus in suma de lei.

In fapt, societatea, in evidenta fiscala, a declarat in anul 2009, impozit pe profit minim in suma totala de lei in loc de lei cat a inregistrat in evidenta contabila, ulterior, prin declaratia privind impozitul pe profit aferenta anului 2009 depusa la organul fiscal teritorial anuleaza creanta fiscala cu suma de lei.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca, potrivit art.18 alin. (3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, pentru perioada 01.05.2009 - 31.12.2009, societatea datoreaza impozit minim in suma de lei, intrucat aceasta a declarat impozit minim in suma de lei, obligatie pe care apoi a diminuat-o (a anulat-o).

Organele de inspectie fiscala au constatat ca, potrivit art.21 din acelasi act normativ, societatea datoreaza impozit pe profit in suma de lei, deoarece, in perioada octombrie 2010 - septembrie 2012, a inregistrat cheltuieli deductibile cu consumul de energie electrica si apa fara sa justifice ca aceste consumuri sunt integral aferente desfasurarii activitatii economice.

Societatea contestatoare sustine ca „organul de inspectie fiscala a constatat corect ca S.C. SRL, in perioada 05.2009 - 12.2009 a declarat impozit pe profit minim de lei in loc de lei cat era corect”, insa, „la stabilirea sumei de plata pentru anul 2009 nu s-a tinut cont ca S.C. SRL achitase cu lei mai mult”.

Totodata, societatea precizeaza: „referitor la impozitul pe profit calculat suplimentar de organul de inspectie financiara in ceea ce priveste cheltuielile de energie electrica si consum de apa ramane cele calculate de organul de control.”

In drept, la art.98 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, se precizeaza:

„Art. 98 - Perioada supusa inspectiei fiscale

(1) Inspectia fiscală se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.

— 1 —

(3) La celelalte categorii de contribuabili inspectia fiscală se efectuează asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani fiscale pentru care există obligația depunerii declaratiilor fiscale. Inspectia fiscală se poate extinde pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale, dacă este identificată cel puțin una dintre următoarele situații:

- a) există indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contributiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;
 - b) nu au fost depuse declaratii fiscale in interiorul termenului de prescriptie;
 - c) nu au fost indeplinite obligatiile de plata a impozitelor, taxelor, contributiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat.”

La art.18 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, republicata se precizeaza:

„Art. 18³⁾ - Impozit minim

[१०५]

(2) Contribuabili, cu exceptia celor prevazuti la alin. (1), la art. 13 lit. c) - e), art. 15 si 38, in cazul ca impozitul pe profit este mai mic decat suma impozitului minim pentru transa de venituri totale corespunzatoare, prevazute la alin. (3), sunt obligati la plata impozitului la nivelul acestei sume.

(3) Pentru aplicarea prevederilor alin. (2), sumele corespunzatoare impozitului minim, stabilite in functie de veniturile totale inregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent. [.....]”

La art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscală, cu modificarile și completările ulterioare se precizează:

„Art. 21 - Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative in vigoare.”

Din prevederile legale citate mai sus se retine faptul ca inspectia fiscală se efectuează asupra creantelor născute în ultimii 3 ani fiscale și se poate extinde dacă există indicii privind diminuarea impozitelor sau nu au fost depuse declaratii fiscale ori nu au fost indeplinite obligațiile de plată a impozitelor.

In spate, actele dosarului demonstreaza ca inspectia fiscala s-a desfasurat pe perioada 01.01.2009 - 30.09.2012 cu respectarea intocmai a termenului aplicabil exclusiv in materia creantelor fiscale si a vizat modul de inregistrare in evidenta contabila, declararea si virarea obligatiilor fiscale.

Din prevederile art. 21 citat mai sus se retine ca pentru a fi considerate deductibile, cheltuielile trebuie sa fie efectuate in scopul realizarii de venituri.

In ceea ce priveste impozitul minim in suma de lei, societatea contestatoare recunoaste ca „organul de inspectie fiscala a constatat corect ca: S.C. SRL a

declarat un impozit minim de lei in loc de lei cat era corect" si ca „organul fiscal a corectat diferența dintre impozitul pe profit înregistrat de S.C. SRL și cel declarat la organul fiscal, respectiv a suplimentat impozitul pe profit (impozitul minim) cu suma de lei pe anul 2009".

Totodata, societatea sustine că „la stabilirea sumei de plată pentru anul 2009 nu s-a tinut cont ca S.C. SRL achitase cu lei mai mult anterior”.

Organele de inspectie fiscală au stabilit suplimentar impozit minim în suma de lei, întrucât au constatat că societatea a declarat, pentru anul 2009, impozit minim în suma de lei pe care ulterior l-a anulat.

Conform art.18 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, deoarece veniturile înregistrate de societate în anul 2008 au fost în suma totală de lei, aceasta era obligată la plată impozitului minim pentru perioada 01.05.2009 - 31.12.2009.

Organele de inspectie fiscală au stabilit corect că societatea plătează impozit minim pentru anul 2009 în suma de lei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, organele de solutionare a contestațiilor retin faptul că însăși societatea recunoaște că organele de inspectie fiscală au constatat corect că societatea plătează pentru anul 2009 un impozit minim în suma de lei.

Asadar, în condițiile în care din Raportul de inspectie fiscală nr. F-GR /28.01.2013 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. /28.01.2013 rezulta că perioada verificată a fost pe ultimii trei ani fiscale, se retine că organele de inspectie fiscală au calculat corect că societatea plătează suma de lei reprezentând impozit minim aferent anului 2009.

In ceea ce privește impozitul pe profit suplimentar în suma de lei, organele de inspectie fiscală au stabilit suplimentar impozit pe profit întrucât au constatat că, pentru perioada septembrie 2010 - septembrie 2012, societatea a înregistrat cheltuieli cu consumul de energie electrică și apă, însă nu poate justifica cu documente că acestea au fost efectuate integral în scopul realizării de venituri.

Desi societatea contestă întreaga sumă din decizia de impunere, totuși precizează că „impozitul pe profit calculat suplimentar de organul de inspectie financiară în ceea ce privește cheltuielile de energie electrică și consum de apă raman cele calculate de organul de control”, asadar aceasta se contrazice singură.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, organele de solutionare a contestațiilor retin faptul că organele de inspectie fiscală au calculat corect că societatea nu poate justifica cu documente că cheltuielile de energie electrică și consum de apă au fost efectuate în scopul realizării de venituri, prin urmare, societatea plătează suma de lei reprezentând impozit pe profit cum, de altfel, însăși contestatoarea menționează că „raman cele calculate de organul de control”.

Concluzionând, societatea recunoaște că nu a dovedit cu documente faptul că sumele au fost utilizate în scopul desfășurării activității, iar susținerea acestea că „impozitul pe profit calculat suplimentar de organul de inspectie financiară în ceea ce privește cheltuielile de energie electrică și consum de apă raman cele calculate de organul de control” interesează constataările organelor de inspectie fiscală.

Fata de cele retinute anterior, în temeiul dispozițiilor legale mai sus citate, se retine că societatea plătează suma de lei reprezentând impozit pe profit suplimentar.

In ceea ce privește susținerea contestatoarei, referitor la suma de lei, pe care susține că a platit-o în plus în perioada anterioară controlului, din analiza documentelor

existente la dosarul cauzei, se retine ca in cuprinsul Raportului de inspectie fiscal nu se face nici o referire la faptul ca societatea are platit in plus impozit pe profit.

Ori, aceasta suma nu a fost stabilita prin actul administrativ fiscal contestat, respectiv Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscală nr.F-GR /28.01.2013.

Mai mult, organele de inspectie fiscală, la pagina 3 din Raportul de inspectie fiscal nr. F-GR /28.01.2013, mentioneaza ca societatea „nu are impozit pe profit restant”, iar in Referatul cu propuneri de solutionare mentioneaza ca perioada verificata a fost ianuarie 2009 - septembrie 2012 si „nu se pot pronunta cu privire la realitatea si corectitudinea sumei de lei despre care S.C. SRL afirma ca reprezinta impozit pe profit platit in plus la finele anului ”, iar societatea, in sustinerea cauzei, nu a prezentat documente cu care sa combată constatarile organelor de inspectie fiscală.

Pentru toate considerentele pe care le-am analizat in cuprinsul prezentei decizii, concluzionam ca, in mod corect si legal, organele de inspectie fiscală au stabilit ca societatea datoreaza impozit minim in suma de lei si impozit pe profit in suma de lei, prin urmare, se va respinge contestatia ca neintemeiata pentru suma totala de lei.

2. Referitor la dobanzile/majorarile de intarziere aferente impozitului pe profit/minim, de retinut este faptul ca prevederile art. 119, art. 120 si art. 120^(*) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

„Art. 119 - Dispozitii generale privind dobanzile si penalitatile de intarziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere.

[. . .]

Art. 120 - Dobanzi

(1)Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) In situatia in care diferentele rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative in raport cu sumele stabilite initial se datoreaza dobanzi pentru suma datorata dupa corectare ori modificare, incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei si pana la data stingerii acesteia inclusiv.

[. . .]

Art. 120^(*) - Penalitati de intarziere

(1) Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere datorata pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor fiscale principale.”

Din prevederile legale, mai sus mentionate, se retine ca dobanzile si penalitatile de intarziere se datoreaza pentru plata cu intarziere a obligatiilor bugetare.

Se retine ca stabilirca de dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit/minim in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul. Deoarece la pct. 1 s-a respins debitul de natura impozitului pe profit/minim pentru suma totala de lei si, conform principiului de drept „accesorium sequitur principale” potrivit caruia accesoriul urmeaza soarta principalului, se va respinge contestatia si pentru suma de

=6=

lei, reprezentand majorari si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit/minim.

Pentru considerentele aratare in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 18, art. 21 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, art.98, art. 119, art. 120 si art. 120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, corroborate cu art.216 din O.G nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de S.C. SRL
impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de
inspectia fiscala nr.F-GR /28.01.2013 pentru suma totala de 5.958 lei, reprezentand:

- lei, impozit pe profit/minim;
- lei, majorari de intarziere impozitului pe profit;
- lei, penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul in termen de 6 (sase) luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV